

DOTEK

Informace pro farnost Vlašim

Září 2015

Náklady na tištěné číslo 8 Kč

P. ThDr. Josef Babka
30. 8. 1915 – 2. 4. 2006

P. ThDr. Josef Babka

P. Babka se narodil 30. srpna 1915 ve Ctiboři u Vlašimi, obecnou školu navštěvoval na Hrádku u Vlašimi, dva roky měšťanky ve Vlašimi a pak jeho cesta vedla na arcibiskupské gymnázium v Praze. V letech 1936–1941 studoval na teologické fakultě University Karlovy v Praze a 29. 6. 1941 byl vysvěcen na kněze.

Působil na Kladně, pak od 1. 1. 1944 do 31. 10. 1944 kaploval Praze-Liboci, později také v Praze-Spořilově. Za války byl internován v Zásmukách. V roce 1948 byl kaplanem a vikaristou u sv. Petra a Pavla na

památném Vyšehradě. Neminula ho ani roční služba u neblaze proslulých PTP. Pro chronické onemocnění však byl propuštěn. V roce 1953 byl administrátorem farnosti Karlštejn–Budňany a v roce 1954 přišel do Vlašimi, kde mu později přibyla péče o farnosti Domašín a Radošovice. V roce 1968 získal doktorát teologie a o dva roky později jej František kardinál Tomášek jmenoval členem arcidiecézního soudu. Dvacet let stál v čele vlašimského vikariátu. Bylo to v nesnadných letech 1969–1989. Od roku 1981 byl nesídelním kanovníkem královské kolegiální kapituly na Vyšehradě.

V letech 1994–2001 byl správcem farnosti Trhový Štěpánov, kde působil jako výpomocný duchovní. V době činnosti ve zdejší farnosti sloužil mše svaté nejen ve zdejším kostele sv. Bartoloměje, ale i v kostele sv. Prokopa v Tehově a v kaplích v Javorníku a v Kladrubech.

Pan děkan byl prvním doktorem teologie, který stál v čele farnosti za celá dlouhá staletí. V tom je jeho prvenství, které mu nikdo neupře. V úterý 7. března 2006 se ze štěpánovské fary i z obce odstěhoval. Jeho novým bydlištěm se stal kněžský domov ve Staré Boleslavi. Zde 2. dubna 2006 odešel ke svému Pánu. Rozloučení s P. ThDr. Josefem Babkou se konalo v sobotu 8. dubna 2006 v 10 hodin v chrámu Páně sv. Jiljí ve Vlašimi. Zádušní mši svatou celebroidl světití biskup pražský Mons. Václav Malý a mnoho spolubratří v kněžské službě.

Tolik „suchá slova“ životopisu, ale kolik bylo toho, co pan děkan pro naši farnost udělal, ví jistě každý z vás, kdo pana děkana osobně pamatují. Kolik nachodil kilometrů a jak mnoho toho promodlil na farní zahradě, jakou starost a péči měl o farní kostel: obětní stůl, ambon, dlažba, nové zvony a oprava kostelní věže, oprava besídky, která nám byla po „revoluci“ vrácena – to je jen krátký výčet toho hlavního a nejvíc viditelného.

Ale nebyly to jen hmotné statky, které spravoval. Vzhledem k svému dlouhému působení doprovázel duchovně i několik generací svých farníků od křtu až po jejich poslední cestu.

Pamatuji si, jak nás, jako tehdejší mládež, vždycky povzbuzoval, jak byl rád, když jsme např. na půlnoční zazpívali v kostele s kytarou. Když jsem si teď přečetla článek pana Zábranského, pochopila jsem, že byl stále stejně duchem mladý jako v letech šedesátých, i když už měl prožitý nějaký ten rok navíc...

Určitě také stojí za to si připomenout, s jakou pokorou přijal své přeložení po čtyřiceti letech působení v naší farnosti. Své nástupce, polské kněze mariány, vždy ve všem podporoval, a oni se také vždy na něj mohli s čímkoliv obrátit. Dokázal si přiznat, že síly na spravování tak velké farnosti, jako je Vlašim, už mu nestačí, ale dokud to šlo, chtěl přesto být „užitečný“ a pomáhat tak, jak mu to jeho zdravotní stav dovolil.

Vzpomínejme proto na něj ve svých modlitbách nejen nyní, když slavíme kulaté výročí jeho narození.

D. S.

Pana faráře Babku jsme měli rádi

Bylo to období, kdy nás bavila muzika a chtěli jsme ji dělat. Měl jsem za sebou pár let hry na klavír a hlavně kytaru, která se mi hodila na trempske a skautské písničky.

Kolem šedesátého osmého roku jsem poznal Hynka Kopeckého a Martina Smahu a bylo vše jasné. Uděláme kapelu. Naši guru ale byli za velkou louží. Hltali jsme informace. Celé hnutí hippies nás oslovilo, občas jsme se taky cítili tak trochu „free“. Mluvílo se o generaci beatníků, o všech těch vzletných myšlenkách pro celý svět, o právu, svobodě, o Bohu. Poslouchali jsme Beatles, Rolling Stones, Boba Dylana, Janis Choplin, Jimiho Hendrixe a další. Byli jsme mladí.

Patřili jsme do východního bloku světových mocností a rodiče nás chtěli mít taky pod kontrolou. Přesto můj otec, a do dneška nevím, jestli se mu to líbilo, mě vzal na Primitives Group, kde jsem poprvé viděl na vlastní oči psychedelic rockovou skupinu. Byl jsem nadšený. S kluky jsme začali objíždět další koncerty a kapely.

Jednou jsme na Staroměstském náměstí v kostele sv. Mikuláše viděli koncert Framus Fife. Kostel byl natřísknutý, seděli jsme na zemi, prostředí opravdu nádherné. Našli jsme snad to, co jsme hledali? Nebo aspoň já? Byl jsem po dost těžké havárii na motorce. Tehdy jsem nějak požádal tam nahoře, jestli by se to umírání ještě nedalo odložit. Happy end jak z nějakého filmu. Přežil jsem.

První vlašimský koncert v kostele jsme udělali až někdy v šedesátém devátém. Martin Smaha hrál na kytaru, Hynek Kopecký na varhany a já zpíval. Panu faráři Babkovi se to líbilo. Časem jsme se různě rozrůstali o zpěváky Kopeckou, Fučíkovou, Neradovou a Kytýra. Sedávali jsme na faře, pili mešní víno, mluvili o politice, svobodě, o Bohu. Pak přišla normalizace. Nás za účinkování v kostele chtěli vyhodit ze školy. „Prý na nás chodí nějak moc mladých lidí.“ Měli na to právo, když bývalý farář Kryzánek byl ředitel vlašimské průmyslovky, kam jsme chodili?

Na pana faráře ThDr. Josefa Babku rád vzpomínám. Byl to vzdělaný člověk a vedli jsme s ním velmi otevřené diskuze, kterých si do dneška vážím.

MGA. MILOŠ ZÁBRANSKÝ

Svatá Ludmila – víru kterou přijala, také předala

Tato česká světice se narodila v roce 860 na hradě Pšov u Mělníka. Když vyrostla, byla provdána za Bořivoje, s nímž měla 6 dětí. Přijali křest od samotného sv. Metoděje.

V roce 889 ovdověla a na vladařský stolec nastoupili její synové, nejdříve Spytihněv I. a poté Vratislav I., jehož manželkou se stala Drahomíra. Byla to ona, která v době svého regenvství (zástupné vlády za nezletilého Václava) donutila odejít Ludmilu na hrad Tetín. Ani to jí však nestačilo a nakonec poslala dva své služebníky, kteří Ludmilu zavraždili, udusili ji jejím vlastním závojem (roku 921).

Po nástupu k vládě Václav donutil svoji matku za tento čin odejít na hrad Budeč, naopak tělesné ostatky svojí babičky nechal přenést do svatojiřského chrámu na pražský Hrad (roku 924), což tehdy bylo chápáno jako akt svatořečení.

Vliv sv. Ludmily na svatého Václava je patrný nejen z tohoto přenesení ostatků, ale také z pozdějšího života tohoto světce. Podle tradice vyučovala kněžna Ludmila svého vnuka Václava ve slovanské řeči a písmu, ale především v křesťanské víře. Ludmila tak křesťanskou víru nejen přijala, víra pronikala její život a víru také předala.

Rozhodně se neřídila falešnými představami, mnohdy dnes zastávanými i křesťany, že „až dítě vyrostе, tak se samo rozhodne“. Křesťanská víra není jen nějaký pocit, ale zakládá se na pravdivých historických událostech. Jestliže se máme pro pravdu rozhodnout, musíme ji znát, abychom ji mohli odlišit od falše. Jak se mohou děti, až vyrostou, rozhodnout pro Boha, když bychom jim o Bohu neřekli, tuto pravdu tajili nebo dokonce znemožnili Boha poznat. Na začátku školního roku bychom si tak měli v souvislosti se sv. Ludmilou (svátek má 16. září) uvědomit, jak důležité je pro dětský věk výchova ve víře v Krista. A naopak, kam vede cesta lhostejnosti k Božím zákonům a zapírání křesťanské víry, kterou si vybrala Drahomíra, a která ji dovedla až k činu vraždy.

Na Tetíně, místě mučednické smrti svaté Ludmily, stojí kostel, na jehož hlavním oltáři je zajímavý obraz, jak sv. Ludmila a kněz Kaich vyučují mladého Václava. Neznáme jiné události z života této světky (pokud nepočítáme její smrt), které by byly hodny vyzdvižení a naší hluboké úcty a také následování.

I když je to málo, přesto je to mnoho, vždyť to málo v konečném důsledku přineslo do našeho národa dalšího světky a patrona české země – sv. Václava.

JIŘÍ ŠPIŘÍK

Pro děti

Panu kaplanovi se při stěhování na novou faru rozsypala krabice, ve které měl připravený kvíz pro děti na náboženství. Pomozte mu přiřadit ke každé postavě indicie k jejímu odhalení.

1. Patřil jsem k Ježíšovým učedníkům. V Getsemanské zahradě jsem Ježíše políbil. Moje jméno se stalo symbolem zrady.
2. Jsem panovník, který se obával malého Ježíše. Proto jsem nechal zabít všechny chlapce do věku dvou let.
3. Mám bratra Jakuba, se kterým jsem byl Ježíšovým učedníkem. Náš otec se jmenoval Zebedeus.
4. Mám bratra Lazara a sestru Marii. Společně jsme spolu bydleli v Betánii. Při Ježíšových návštěvách jsem se o něj a o jeho učedníky starala.
5. Mým manželem je Zachariáš. Dlouho jsme čekali na narození dítěte. Teprve v pozdějším věku se nám narodil syn Jan.
6. Byl jsem členem židovské rady a také tajným Ježíšovým učedníkem. Po Ježíšově ukřižování jsem Piláta požádal, abych směl jeho tělo pohřbít.
7. V mých snech se mi třikrát zjevil anděl. S rodinou jsem načas odešel do Egypta. Potom jsme se vrátili do Nazareta.
8. Ježíš mi dal jméno Kéfas. Stal jsem se jeho následovníkem. Dokonce jsem za ním kráčet po vodě.

A. Marta; B. Josef, otec Ježíše; C. Jidáš; D. Petr; E. Josef z Arimatie; F. Herodes; G. Alžběta, H. Jan

Řešení: 8D 7B, 6E, 5G, 4A, 3H, 2F, 1C,

Páter Toufar se vrátil do Číhoště

Ostatky P. Josefa Tofara, který byl umučen v souvislosti s tzv. číhošťským zázrakem, byly v polovině července uloženy do krypty kostela v Číhošti.

O třetí adventní neděli roku 1949 se během kázání několikrát pohnul křížek na oltáři, čehož si všimlo několik farníků. Samotný kněz se o tom dozvěděl až o několik dní později. Do tamního kostela začali putovat věřící, což samozřejmě neuniklo pozornosti státní bezpečnosti. Zázrak měl posloužit jako záminka k represím proti církvi. Páter Toufar byl zatčen a převezen k výsledku do Valdic, kde podstupoval kruté výslechy. Měl být souzen v monstrprocesu, podobném jako Milada Horáková. Drsné výslechové metody se podepsaly na jeho zdravotním stavu, a tak došlo k jeho převozu do SANOPSu, zdravotnického střediska určeného pro nomenklaturní kádry a jejich rodinné příslušníky. Zde se přes snahu lékařů nepodařilo život páteru Tofarovi zachránit. Jeho ostatky byly uloženy pod fiktivním jménem do hromadného hrobu v pražských Ďáblicích.

Komunistická propaganda číhošťský zázrak zneužila. Vznikl film „Běda tomu, skrze něhož přichází pohoršení“, který ukazoval, že za pohybem křížku stál sám kněz. Snímek měl poškodit katolickou církev a ukazoval, že za vším stojí západní blok v čele s USA. V humoristickém časopise Dikobraz vyšly vtipy zesměšňující pohyb křížku.

V listopadu 2014 proběhla na Ďáblickém hřbitově exhumace ostatků, jež patří, dle odborného zkoumání, právě Josefu Tofarovi. Na jejich nalezení má největší podíl jeho životopisec Miloš Doležal. Ostatky jsou potřebné v procesu blahořečení pátera Tofara, jehož postulátorem byl určen Tomáš Petráček.

O víkendu 11. a 12. července se konala v Číhošti akce s názvem „Návrat P. Josefa Tofara do Číhoště“, během které byla vystavena schrána s ostatky P. Tofara a návštěvníci se mohli podrobněji seznámit s jeho životem a okolnostmi číhošťského zázraku. Konala se též řada doprovodných akcí. Celá událost vyvrcholila nedělní mší svatou za účasti řady významných osobností a sdělovacích prostředků, kterou sloužil královéhradecký biskup Jan Vokál a promluvu měl kardinál Dominik Duka. V závěru bohoslužby byla schrána s ostatky P. Tofara přenesena do krypty v kostele. K jejich řádnému uložení došlo po dlouhých 65 letech.

VÍT KOCHÁNEK

Ze života farnosti

Příští **neděli 6. září** oslavíme ve farním kostele patrocinium (poutní slavnost ke cti sv. Jiljí, patrona farního kostela) při farní mši sv v 9:30 i při dětské v 11 h.

V úterý 8. září v 10 h budeme slavit mši svatou s našimi seniory. Ranní mše svatá se tedy přesouvá na 10. hodinu.

Ve čtvrtek 10. září chystáme v 18 h ve farním kostele přednášku na téma Rozumět internetovým dětem.

Neděle 13. září v 15 h – poutní slavnost ke cti Narození Panny Marie na Loretě.

Neděle 20. září od 9 do 12.30 h

U kostela sv. Jiljí ve Vlašimi proběhne prodej křesťanské literatury od Karmelitánského nakladatelství i od jiných vydavatelů. Kontakt: 732 328 288

Nejen klášter v Břevnově

V sobotu 1. srpna pořádala naše farní charita spolu s vlašimskou farností cestu do Prahy. V plánu byly dvě zastávky. První: prohlídka břevnovského kláštera. Druhá, ale podstatně důležitější: návštěva mateřského domu Školských sester sv. Františka, kam jsme jeli pozdravit sestru Ritu Němcovou OSF, která si při mši svaté připomínala uplynutí 25 let od svých věčných slibů.

Při prohlídce kláštera jsme mohli obdivovat, do jaké krásy se povedlo benediktinské arcidiecéze sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově

bratřím benediktinům po roce 1989 opravit. Jedná se o nejstarší klášter na našem území. Byl založen v roce 993 biskupem sv. Vojtěchem, který usiloval o příchod benediktinů, protože si s jejich příchodem spojoval rozvoj vzdělanosti. Prohlédli jsme si barokní baziliku sv. Markéty, kterou postavili Kryštof a Kilián Ignác Dientzenhoferovi a o jejíž výzdobu se postaral malíř Petr Brandl. Všichni patřili k těm nejlepším své doby. Bratr průvodce nás vybídl ke studiu historie naší země – zdůrazňoval důležitost znalosti dějin národa pro vlasteneckou hrdost.

Po prohlídce jsme se přemístili do ženského kláštera, takzvaného mateřince, Školských sester sv. Františka. Věřící z našich řad se na poděkování za léta služby sestry Rity modlily růženec. Následovala mše svatá sloužená biskupem Karlem Herbstem, která byla poděkováním za prožitá léta a současně prosbou o Boží požehnání do dalších let služby. Sestra Rita Němcová a její spolusestra Daniela společně obnovily řeholní sliby a my měli možnost s nimi prožít ještě modlitbu breviáře, která je každodenní součástí jejich života.

Na závěr oslavy pro nás a další gratulanty z řad laiků, příbuzných a kněží bylo připraveno velice chutné pohoštění.

Koláče, pizza, ovoce, ale také masíčko z grilu a zeleninové

saláty. Vážíme si pohostinnosti sester i toho, že jsme mohli společně s nimi prožít jedno nádherné slavnostní odpoledne v jejich prostředí.

Přejeme sestrám Ritě a Daniele hodně zdraví, síly a vytrvalosti do dalších let služby. Vyprošujeme jim Boží požehnání a dary Ducha svatého a děkujeme za jejich modlitby, kterými na nás ve Vlašimi pamatují.

ZA FCH VLAŠIM DANIELA LALOUČKOVÁ

Informace z Farní charity Vlašim

8. 9. 2015 (úterý), 10–13 h, kostel sv. Jiljí, besídka. Podzimní setkání seniorů. Mše svatá v kostele sv. Jiljí, následně posezení s pohoštěním v Besídce. Na přání možnost zajistit dopravu – tel. 736 472 794.

17. 9. 2015 (čtvrtek), 16–17 h, Charitní „obchůdek“ – Blanická 816, Vlašim. Přednáška PhDr. Lesové na téma *Zkreslené představy o Bohu – odraz v životě.*

22. 9. 2015 (úterý), 12:45–16:10 h, Výlet do zdislavské kostnice, odjezd ve 12:55 z vlakového nádraží ve Vlašimi. Seznámení s historií Zdislavic, prohlídka kostnice, káfičko v místní hospůdce, popovídání. Cena zpáteční jízdenky cca 40 Kč.

25. 9. 2015 (pátek), 17–22 h, kostel sv. Jiljí, besídka. Oslava dne charity. K připomenutí svátku patrona Charity – sv. Vincenta z Pauly. Mše svatá, poté setkání pracovníků, dobrovolníků a vedoucích tříkrálových koledníků v besídce u kostela sv. Jiljí.

1. 10. 2015 (čtvrtek), 16–17:30 h, Charitní „obchůdek“ – Blanická 816, Vlašim. Povídání na téma *Komu pomáhám a kdo pomáhá mě?* Jak dokážete pomoc přijímat? Máte se na koho obrátit? Víte o někom ve svém okolí, kdo pomáhá nebo pomoc potřebuje?

Pozn.: Články a fotografie z našich prázdninových akcí najdete na stránkách <http://vlasim.charita.cz>.

Předběžný rozpis výuky náboženství 2015/16

Vybízíme všechny rodiče a prarodiče, aby dohlédli na řádný zápis dětí do náboženství. Náboženství má přednost před ostatními aktivitami a kroužky vašich dětí! Výuka náboženství začne v týdnu od 14. září.

Předškoláci

Všichni předšk. pondělí 15:00-16:45 Farní sál pí H. Formánková

Mladší školáci

Základní škola Vorlina

1. třída	úterý 11:40-12:25	Vorlina	pí Jitka Matějovská
2.-3. třída	středa 12:40-13:25	Vorlina	P. Petr Havlík
4. třída	pátek 11:40-12:25	Vorlina	P. Petr Havlík

Základní škola Sídliště

1. třída	středa 11:45-12:30 12:40-13:25	Sídliště Sídliště	pí Hana Krejčířová
2.-3. třída	středa 11:45-12:30	Sídliště	pí Miluše Martínková
4.-5. třída	středa 11:45-12:30	Sídliště	P. Jaroslav Konečný

Chotýšanské děti pondělí 16:00-16:45 Farní kanc. P. Jaroslav Konečný
16:45-17:30 Farní sál

Starší školáci a středoškoláci

Nižší gymnázium středa 14:15-15:00 Farní sál P. Petr Havlík
a 5.-9. třída ZŠ

Vyšší gymnázium středa 15:00-15:45 Farní sál P. Petr Havlík
a studenti jiných SŠ

S případnými dotazy se obraťte na katechety a kněze naší farnosti:

P. Jaroslav Konečný, 602 10 47 47, zaba.zruc@sendme.cz | P. Petr Havlík,
602 709 177, havlik.pj@gmail.com | Hana Krejčířová, 721 521 272 |

Miluše Martínková, 732 862 410, martinkovi.radosovice@seznam.cz | Helena
Formánková, 737 417 123, formankovahelena@seznam.cz | Jitka Matějovská,
732 235 653, jitka@matejovsky.com | Eva Karmazínová, 606 547 725

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu posílejte na Smetanova.D@seznam.cz, Klara.Vondrackova@seznam.cz
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč
Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim